

czeńście Głównemu Urzędowi Przywozu i Wywozu przez okręgowy urząd przywozu i wywozu przy którym są akredytowani.

§ 3. § 15 ustęp 4 powyższego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Dyrektor okręgowego urzędu przywozu i wywozu ma prawo zawieszać każdą uchwałę zebrania okręgowego urzędu i odwołać się do Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu. Na żądanie delegata Ministerstwa Skarbu, przydzielonego do danego urzędu, dyrektor okręgowego urzędu przywozu i wywozu winien zawiesić każdą uchwałę urzędu, jak również wstrzymać wykonanie każdej poszczególnej swej decyzji, o ile takowe dotyczą spraw walutowych, i odwołać się od Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu.

Minister Przemysłu i Handlu:

Przanowski

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

Minister Kolei Żelaznych:

Jasiński

Minister Poczt i Telegrafów:

Stesłowicz

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. KucharSKI

119.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 19 lutego 1921 roku

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

Na mocy art. 26 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Pr. z 1919 r. № 44 poz. 310) zarządzam następujące zmiany w rozporządzeniu z dnia 29 sierpnia 1919 r. (Dz. Ust. R. P. z 1919 r. № 78 poz. 441).

§ 1. Art. 2 powyższego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Zarząd pocztowy nie ponosi materialnej odpowiedzialności za przesyłki pocztowe, jeżeli zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie spowodował sam wysyłający, lub odbiorca przez własne niedbalstwo, lub przez niezastosowanie się do przepisów pocztowych, określających warunki nadania, przewozu i odbioru, albo jeżeli zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie powstały wskutek naturalnej właściwości przedmiotu,

opakowania lub zamknięcia (n. p. przy przesyłkach zawierających płyny, przedmioty łatwo łomliwe (kruche), łatwo ulegające rozbiciu, zepsuciu lub zgniliznie, żywe zwierzęta i przedmioty wyjątkowo dopuszczone do przewozu).

W razie wątpliwości czy szkoda powstała wskutek naturalnej właściwości przedmiotu, lub niedostatecznego opakowania, lub zamknięcia, uznaje się, że szkoda powstała z tych właśnie przyczyn.

2) Obowiązek zarządu pocztowego do wypłaty odszkodowania za przesyłki pocztowe odpada, jeżeli zaginięcie, ubytek, lub uszkodzenie nastąpiły wskutek wydarzeń wojennych, lub wogóle wskutek siły wyższej.

3) Za przedmioty, wykluczone od przewozu pocztą nie odpowiada Zarząd pocztowy w żadnym wypadku”.

§ 2. Art. 3 powyższego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Zarząd pocztowy nie odpowiada materialnie:

1) W razie podania w zamiarze oszukańczym na liście wartościowym, albo paczce, lub na dotyczącym liście przesyłkowym wartości za wysokiej.

2) W razie nadania przedmiotów dopuszczonych wyjątkowo, lub warunkowo do transportu, z pominięciem przepisów pocztowych, lub z przemilczeniem zawartości, lub z podaniem zawartości nieprawdziwej, lub wogóle w inny sposób wprowadzenia w błąd poczty”.

Minister Poczty i Telegrafów:

Stesłowicz

120.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 20 lutego 1921 r.

o uzupełnieniu art. 30 ogólnopolskiej taryfy osobowej i bagażowej.

Na mocy dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. z 1919 r. № 14, poz. 152) w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu, oraz Skarbu, art. 30 ogólnopolskiej taryfy osobowej i bagażowej (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 40, poz. 242) uzupełnia się punktem VI, następującej treści:

„VI. Czasowo, aż do odwołania dozwolone przez Ministerstwo Apropowizacji do przewozu artykuły spożywcze w odpowiednim bagażowi opakowaniu pociągami, ustalonymi przez poszczególne Dyrekcje w zależności od miejscowych technicznych warunków”.

Minister Kolei Żelaznych:

Jasiński
